DIVIZIA A — RETROSPECTIVĂ — EDIȚIA A 55-a

15. SPORTUL STUDENȚESC — ECHIPA REVELAȚIE A RETURULUI

La sfîrșitul primei părți a ultimei ediții de campionat **Sportul studențesc ocupa — fără contracandidat aproape — ultimul loc în clasamentul general, acumulînd într-un ciudat amestec de panică și speranțe, doar opt puncte, acestea reprezentînd ceva mai mult decît un sfert din procentajul maxim posibil.**

Și, analizînd atunci, la jumătatea drumului competițional, situația echipei antrenată de cuplul **Gh. Ola — M. Macksai,** prin prisma comportării și a rezultatelor obținute, menționam — la capitolul „explicații ale neîmplinirilor", printre altele: **startul slab din toamna anului 1972, lipsa de încredere în propriile forțe, dificultatea unei adaptări mai lente la pretențiile Diviziei A, insuficienta omogenitate valorică, instabilitatea formulei de echipă,** etc... În fond, toate acestea la un loc și fiecare în parte, erau neajunsuri remediabile în timp, ceea ce ne-a și determinat să conchidem că, ar fi greșit ca Sportul studențesc să considere pierdută lupta pentru evitarea ultimului loc, înainte de a fi încercat să-și valorifice întregul său potențial fizic și moral, înainte ca ultima șansă de reușită să fi fost exploatată.

În aceste condiții, au început bucureștenii — de la săraca zestre de opt puncte a primelor 15 etape de campionat — cutezătoarea tentativă de supraviețuire. Exemplul oferit, cu un an în urmă, de C.F.R. Cluj s-a dovedit mobilizator și, după unele calcule — este drept foarte optimiste — el părea imitabil. **Asta impunea, însă, o serie de măsuri pe plan tehnic, disciplinar și organizatoric, o atitudine nouă față de cerințele performanței, un mod de acțiune unitar, dinamic și perseverent.** Și cum echipa studenților bucureșteni nu mai avea de ales, în situația precară în care se găsea la sfîrșitul turului, angajarea sa pe drumul efortului total și al împlinirilor a devenit, o dată cu cele dintîi secvențe ale perioadei pregătitoare de iarnă, o realitate și un mijloc de orientare permanentă către un scop bine definit. La Izvorul Mureșului, în asprele zile ale lunii ianuarie, antrenorii au pus bazele reconstrucției unei formații, ce-și propunea să evite chiar și inevitabilul, să lupte cu toate forțele pînă și dincolo de hotarele imposibilului.

În preajma returului, în martie, era limpede pentru toată lumea, că studenții bucureșteni alcătuiesc — cu aproape aceleași nume din toamnă — o altă echipă. **Mai omogenă, mai echilibrată, mai sigură și mai hotărîtă.** Cu mulți jucători refuzați prin alte cluburi și într-o formulă aparent bizară, în care **M. Sandu, Kraus** și **Manea,** reprofilați fundași, avansau ideea ofensivei și a luptei pentru puncte.

Mijlocașii de sprijin ai studenților bucureșteni — O. Ionescu și Culda, într-o acțiune ofensivă, în zona mediană a terenului. (Fază din meciul Sportul studențesc — Steaua, 0—0). Foto: I. MIHAICĂ

Și a început returul. **Prima etapă a însemnat și primul punct cucerit în deplasare,** la Bacău, acolo unde de obicei și Dinamo le lasă pe amîndouă. De aceea și rezultatul a părut, pentru unii, un simplu accident. Nu însă și pentru cei care au vizionat partida și care puteau afirma cu convingere că Sportul studențesc este pusă pe fapte mari. Lucru care de altfel s-a și confirmat ulterior, echipa bucureșteană **întrînd în jumătatea a doua a returului fără să fi cunoscut înfrîngerea, înscriindu-și în acest timp în palmaresul său competițional, cîteva rezultate valoroase, printre care și trei egaluri: cu Dinamo Steaua și U.T.A. la Arad!**

A urmat apoi o scurtă perioadă de criză, marcată de două înfrîngeri categorice, la Craiova și Constanța, care au frînat elanul echipei exact în momentul cel mai favorabil asaltului hotărîtor pentru evadarea din subsolul clasamentului. Nereușita acestei tentative n-a însemnat însă și renunțarea la scopul propus. În ultimele patru etape speranțele s-au dublat, eforturile s-au înzecit, dar satisfacțiile n-au fost decît parțiale. Sportul studențesc a cedat totuși, colegilor de la Cluj, „lanterna" și s-a apropiat la numai un punct de granița realizărilor depline. **Bilanțul returului deosebit de fructuos (17 puncte și 18—19 golaveraj) însemna, ca poziție în clasament, un meritoriu loc VI, ceea ce, să recunoaștem, răsplătea în mare măsură strădaniile unui colectiv harnic, entuziast și valoros prin însăși dimensiunile succesului său din primăvara acestui an.**

Căutînd acum o explicație cît de sumară a acestor succese va trebui să consemnăm, în primul rînd, **buna capacitate de efort competițională a echipei, pregătirea tactică superioară aceleia din toamna lui 1972 și unitatea sa morală, premise ale unei spectaculoase metamorfoze, care au făcut din Sportul studențesc o formație cu drepturi cîștigate și pentru viitoarea ediție a Diviziei A.**

Rămîne ca tînăra și ambițioasa formație a studenților bucureșteni să confirme bunele aprecieri și prestigiul de care se bucură în prezent, printr-o comportare care să se mențină la nivelul frumoaselor realizări din recenta sesiune de primăvară.

Ion MIHĂIESCU

28 DE JUCĂTORI FOLOSIȚI

Tănăsescu (30 de meciuri — 2 662 de minute de joc — totalul notelor 213), **Sandu Mircea** (30 — 2 650 — 200), **Kraus** (28 — 2 194 — 194), **O. Ionescu** (26 — 2 122 — 181), **Leșeanu** (26 — 1 791 — 167), **Manea** (21 — 1 660 — 133), **Suciu** (20 — 1 732— 138), **Moldoveanu** (18 — 1 424 — 120), **Lucaci** (17 — 1 081 — 122), **Culda** (16 — 1 128 — 102), **Cojocaru** (15 — 1 274 — 87), **Cazan** (15 — 1 060 — 90), **Chihaia** (15 — 1 249 — 105), **Damian** (13 — 1 125 — 86), **Ion Vasile** (11 — 968 — 77), **G. Ionescu** (10 — 885 — 66), **Jurcă** (10 — 655 — 53), **Ciocîrlan** (9 — 689 — 53), **Cuperman** (9 — 473 — 54), **Pană** (8 — 652 — 53), **Bujor** (7 — 372 — 39), **D. Nicolae** (7 — 585 — 47), **Jamaischi** (7 — 454 — 41), **Mățoanu** (4 — 315 — 27), **Radu** (2 — 111 — 12), **Frățilă** (2 — 119 — 11), **Stroe** (2 — 50 — 12), **Georgescu** (1 — 45 — 6).

● GOLGETERII ECHIPEI: **M. Sandu** — 6 goluri, **Moldoveanu** — 6, **Tănăsescu** — 4, **Lucaci** — 4, **Leșeanu** — 3, **O. Ionescu** — 3, **Jamaischi** — 2, **Stroe** — 1, **Pană** — 1, **Culda** — 1.

● **Cojocaru** a marcat un autogol în etapa a 15-a pentru Jiul, iar **Tănăsescu,** în etapa a 24-a, pentru Univ. Craiova, **Sameș** (Univ. Craiova) a înscris un autogol, în etapa a 24-a, pentru Sportul studențesc.

● A beneficiat de 3 lovituri de la 11 m (2 au fost transformate de **Tănăsescu,** iar una ratată de **Cuperman**), a fost sancționată cu 4 penalty-uri.

● JUCĂTORI ELIMINAȚI: **Culda** (etapa a 16-a), **Tănăsescu** (etapa a 21-a).

16. „U" Cluj — UN AN COMPETIȚIONAL CU MULTE DECEPȚII

„Aplaudată pentru evoluția sa foarte bună, „U" Cluj se înfățișează ca o echipă ÎN MARE FORMĂ, BINE PREGĂTITĂ, AMBIȚIOASĂ, motive pentru care patru dintre jucătorii ei — Anca, Crețu, Ștefan și Uifăleanu — sînt chemați la lotul național"...

Susținătorii echipei clujene simt desigur o strîngere de inimă. Pentru ei precizăm că, chiar dacă citatul de mai sus nu este prea actual, el nu a fost extras nici dintr-un număr de ziar de acum 5—6 ani! Mai precis, aparține cronicarului ziarului „Sportul" care exact acum un an făcea analiza comportării echipei studențești clujene. Deci, n-a trecut decît un singur an, iar aprecierile vor fi de această dată, din păcate, schimbate radical, „U" reușind în numai 365 de zile de fapt, mai puțin chiar, performanța deloc lăudabilă de a se roti cu 180 de grade...

După cum spuneam — și nu e un lucru prea nou — în vara anului 1972, după un sezon în care luptase, la un moment dat, chiar pentru titlu, „U" Cluj termina campionatul cu următorul bilanț: locul al treilea în campionat (30 16 5 9 39—27 37), la egalitate cu a doua clasată (U.T.A.), de care o despărțea doar golaverajul, iar jocurile echipei antrenată de Ștefan Onisie îndreptățeau pe suporterii studenților să spere la mai mult pentru campionatul următor...

Dar iată că la sfîrșitul toamnei, cînd turul campionatului se încheia, Universitatea trecuse... aproape de coada clasamentului: **„U" Cluj 15 5 3 7 15—27 13**

Sportul studențesc, echipă care pînă la sfîrșit avea să depășească în clasament pe „U", nu poseda decît opt puncte în acel moment!

Putea constitui această stare de lucruri un semnal de alarmă? Desigur, dar iată că nimeni nu se sesizează, conducerea secției de fotbal nu ia nici un fel de măsuri, iar antrenorul **Ștefan Onisie** nu se sfiește chiar să declare, la 5 ianuarie, următoarele: **„Nu numai că doresc, dar și promit, că în anul 1973 echipa Universitatea Cluj — chiar dacă rezultatele mă vor contrazice — va presta cel mai spectaculos fotbal din campionat (!). Am și o surpriză. Am de gînd să promovez în prima echipă trei tinere talente, cărora nu le divulg numele, dar pe care spectatorii îi vor putea vedea în curînd în jocurile de campionat. Mai doresc ca finala Cupei României să se dispute între Steaua și „U" Cluj..."**

Vorbe aruncate în treacăt? Ce s-a realizat din visurile lui Onisie? Într-adevăr, rezultatele au fost decepționante dar nici fotbalul practicat de studenți n-a putut entuziasma pe nimeni. Din contră! Universitatea s-a întîlnit în Cupă cu Steaua (o altă corijentă a campionatului), dar înfrîngerea clujenilor s-a produs abia în stadiul sferturilor de finală. Cît despre cei trei tineri pe care **Onisie** abia aștepta să-i introducă în echipa „mare"... Foarte mulți susținători ai lui „U" erau de părere că echipa de tineret-rezerve a clubului posedă destui jucători dotați cu suficiente calități pentru a le asigura o foarte normală și utilă promovare în prima divizie. Dar...

În cele din urmă, returul campionatului n-a avut decît un singur moment care a dat ceva speranțe clujenilor: victoria din etapa a 18-a, de la București, 1—0 cu Rapid. De altfel singura **din întreg campionatul** pe teren străin. În rest, destule contraperformanțe, care au dus la un retur și mai catastrofal decît prima parte a campionatului: **15—16. „U" Cluj 15 2 6 7 10—23 10**

Așa se încheia un sezon care a înregistrat înfrîngeri la scor (0—3 cu Universitatea Craiova, 0—5 cu F.C. Argeș, 0—4 cu F.C. Constanța, 1—4 cu A.S.A.) și... două recorduri ale campionatului: **1. ultimul loc în clasamentul meciurilor „acasă"** (16 6 6 4 15—16 18), **cu un golaveraj negativ, deci, cel mai slab din întreaga divizie; 2. apărarea cu cele mai multe goluri primite** (la fel cu Sportul studențesc) — 50!...

Astfel, clasamentul final al ediției 1972—73 a campionatului Diviziei A avea să consemneze prezența pe ultimul loc a echipei clujene: **16. „U" Cluj 30 7 9 14 25—50 23.** Dintre jucătorii lui „U" numai **Anca** s-a menținut la nivelul valorii recunoscute, fiind situat pe primul loc — în urma notelor primite — în clasamentul mijlocașilor stînga, în vreme ce dintre toți ceilalți numai **Lică** mai apare între primii cinci jucători pe posturi, pe locul al 4-lea la extremele stînga. Golgeterul echipei a fost **Mureșan,** care nu a înscris însă decît șase goluri, dintre care unul din 11 m!

Multe sînt motivele care au adus echipa pînă aici. S-a vorbit destul de mult de faptul că Universitatea a ratat perioada de pregătire din vara lui '72, de conflictul **Pexa—Onisie,** de schimbul nereușit dintre **Adam** (golgeterul de acum un an al echipei) și **Soo** și de multe alte lucruri. În sinul echipei s-a instalat de mai multă vreme o forate periculoasă stare de automulțumire. În ultima parte a campionatului, conducătorii echipei clujene s-au arătat foarte porniți împotriva antrenorului **Ștefan Onisie,** pe care l-au acuzat de dezinteres față de echipă, delăsare profesională, superficialitate și chiar viață care nu putea fi un exemplu pentru elevii săi. Același antrenor care fusese ridicat în slăvi în finalul campionatului precedent și investit cu încredere totală pentru cel încheiat în vara aceasta!

Abia cu 3—4 etape înainte de ultimul fluier de arbitru se „descoperiseră" păcatele așa de grave ale antrenorului citat?...

În fine, pentru a trage linie peste o comportare cu prea mult sub așteptări, să spunem că, se pare, „U" a învățat ceva din trista experiență — ce putea fi, să nu uităm, și mai tristă... — a anului competițional 1972—73. Nou ales la cîrma secției de fotbal, doctorul **Luca** și alături de el antrenorii **Avram** și **Băluțiu** au hotărît plecarea în această vară mult mai devreme la pregătire. **Anca, Ștefan** și toți ceilalți vor acum să șteargă din amintirea tuturor un vis urît.

Dumitru GRAUR

● GOLGETERII ECHIPEI: **Mureșan** — 6 goluri, **Uifăleanu** — 5, **Munteanu** — 4, **Crețu** — 3, **Barbu** — 2, **Lică** — 2, **Șoo** — 1.

● **Crețu** a marcat, în etapa a 27-a, un autogol pentru C.S.M. Reșița, **Ciupitu** a înscris, în etapa a 11-a, un autogol pentru „U" Cluj, iar **Roman** (C.F.R. Cluj) în etapa a 23-a.

● A beneficiat de 3 lovituri de la 11 m (**Mureșan** a transformat una, iar două le-a ratat), a fost sancționată cu 2 penalty-uri.

● JUCĂTORI ELIMINAȚI: **Lică** (etapa a 9-a), **Crețu** (etapa a 13-a), **Uifăleanu** (etapa a 29-a).

21 DE JUCĂTORI FOLOSIȚI

Anca (30 de meciuri — 2 652 de minute — totalul notelor 217), **Uifăleanu** (30 — 2 566 — 194), **Lică** (29 — 2 179 — 194), **Ștefan** (28 — 2 460 — 191), **Crețu** (28 — 2 520 — 190), **Solomon** (27 — 2 385 — 189), **Munteanu** (26 — 1 694 — 167), **Mureșan** (26 — 2 183 — 177), **Mihăilă** (26 — 2 005 — 167), **Barbu** (23 — 1 328 — 131), **Cimpeanu** (22 — 1 920 — 157), **Șoo** (20 — 1 494 — 135), **Fanea Lazăr** (18 — 1 329 — 91), **Pexa** (12 — 985 — 80), **Porațchi** (9 — 460 — 47), **Coca** (8 — 465 — 49), **Totoianu** (3 — 240 — 21), **Matei** (2 — 180 — 14), **D. Mocanu** (2 — 180 — 13), **Ciocan** (1 — 90 — 7), **Sudy** (1 — 74 — 6).

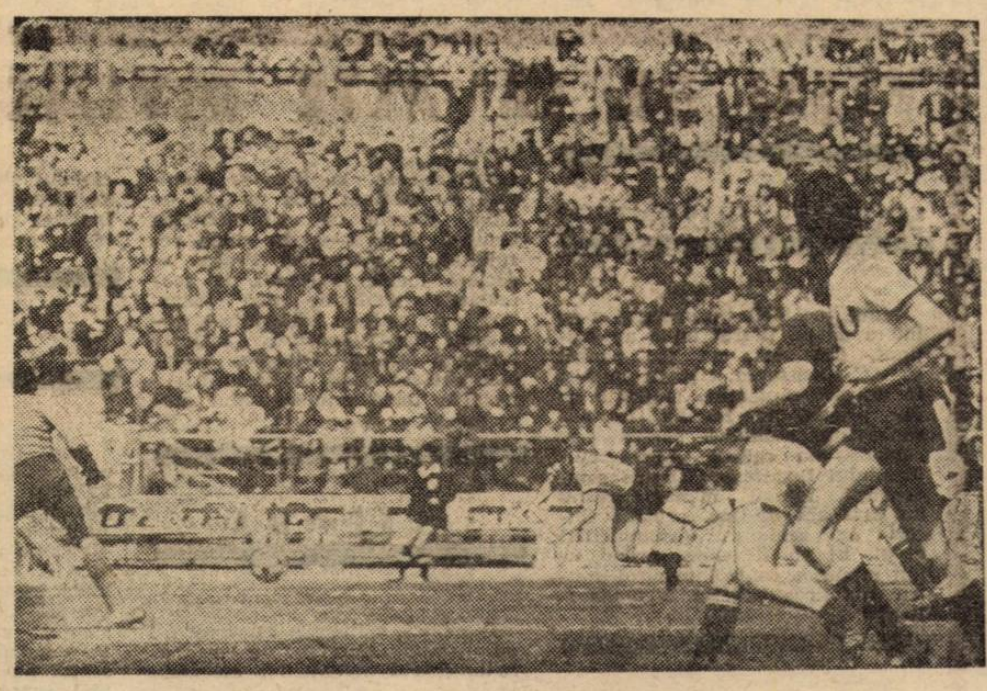

Chiar în ziua de 1 aprilie, „U" Cluj s-a hotărît să-și păcălească suporterii, cîștigînd la București, împotriva Rapidului. În imagine, **Lică** (în dreapta) privește cum balonul centrat de el este reluat, din plonjon, cu capul de **Mureșan,** care înscrie spectaculos. Din păcate, victoria din etapa a 18-a nu avea să fie decît un foc de paie...

Foto: S. BAKCSY